

УДК 342.951

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.2.56>

ОКРЕМІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Циркуленко С.С.,

аспірант,

Харківський національний університет внутрішніх справ

ORCID: 0000-0002-2945-9099

e-mail: olga.chapala@gmail.com

Циркуленко С.С. Окремі питання адміністративно-правового статусу патрульної поліції України.

В статті аналізується місце патрульної поліції в системі суб'єктів правоохоронної діяльності загалом та серед підрозділів Національної поліції зокрема.

Наголошено, що патрульна поліція-флагманський підрозділ Національної поліції України, створення якого у 2015 році стало підсумком масштабної реформи Міністерства внутрішніх справ.

Встановлено, що основним вектором роботи патрульної поліції стала зміна рудиментарної міліцейської системи, а також запровадження принципово нових підходів до взаємодії громадян та правоохоронців. За своїм інституціональним призначенням патрульна поліція вважається правонаступником таких міліцейських підрозділів, як Державна автомобільна інспекція та Патрульно-постова служба, що об'єднала у собі їхні функції, але із альтернативними підходами до їх реалізації.

У статті підкреслено, що основними пріоритетними напрямками діяльності патрульної поліції є забезпечення публічного порядку та безпеки; оперативне реагування на звернення громадян; контроль за дотриманням правил дорожнього руху; превентивна діяльність у публічному просторі тощо.

Зауважено, що сьогодні у системі нормативно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України відсутній єдиний законодавчий акт, який би директивно та чітко врегульовував діяльність саме патрульної поліції шляхом закріплення її конкретних завдань та функцій. Зазначено, що весь масив завдань і функцій патрульної поліції можна розподілити на загальні, які реалізують усі без винятку підрозділи Національної поліції, та спеціальні, притаманні виключно патрульній поліції, що відображають правоохоронну сутність вказаного підрозділу.

Основними функціями патрульної поліції визначено: забезпечення публічної безпеки і порядку в громадських місцях; контроль за безпекою дорожнього руху транспорту й пішоходів; забезпечення паспортного режиму, перебування на території регіону (країни) іноземців та осіб без громадянства; надання допомоги громадянам та державним органам; припинення й попередження правопорушень і злочинів; застосування поліцейських заходів; притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності; здійснення превентивної (профілактичної) діяльності у сфері забезпечення публічної безпеки й порядку тощо.

Наголошено, що повноваження патрульної поліції реалізуються у таких сферах: забезпечення публічного порядку та безпеки, забезпечення безпеки дорожнього руху, запобігання та протидія домашньому насильству, адміністративно-юрисдикційна сфера тощо.

Зауважено, що особливістю повноважень патрульної поліції є відсутність їхньої єдиної кодифікації, а також велика кількість дискреційних норм.

Ключові слова: правоохоронні органи, поліція, адміністративно-правовий статус, правоохоронна діяльність.

Tsyrculenko S.S. Certain issues of the administrative and legal status of the Patrol Police of Ukraine.

The article analyzes the place of the Patrol Police in the system of law enforcement entities in general and among the units of the National Police in particular.

It is emphasized that the Patrol Police is the flagship unit of the National Police of Ukraine, the establishment of which in 2015 became the result of a large-scale reform of the Ministry of Internal Affairs.

It is established that the main vector of the Patrol Police's work was the transformation of the rudimentary militia system and the introduction of fundamentally new approaches to interaction between citizens and law enforcement officers. By its institutional purpose, the Patrol Police is considered the successor of such militia units as the State Automobile Inspectorate and the Patrol-Guard Service, which combined their functions but introduced alternative approaches to their implementation.

The article underlines that the main priority areas of the Patrol Police's activities are maintaining public order and safety; prompt response to citizens' requests; monitoring compliance with traffic rules; and preventive activities in public spaces.

It is emphasized that today, within the system of regulatory and legal support for the activities of the National Police of Ukraine, there is no single legislative act that would directly and clearly regulate the activities of the Patrol Police by defining its specific tasks and functions. It is noted that the entire set of tasks and functions of the Patrol Police can be divided into general ones, implemented by all National Police units without exception, and special ones, inherent exclusively to the Patrol Police, reflecting the law enforcement essence of this unit.

The main functions of the Patrol Police are defined as follows: ensuring public safety and order in public places; monitoring the safety of road traffic for vehicles and pedestrians; ensuring compliance with the passport regime and the stay of foreigners and stateless persons in the region (country); providing assistance to citizens and state bodies; preventing and stopping offenses and crimes; applying police measures; bringing offenders to administrative responsibility; and carrying out preventive (prophylactic) activities in the field of public safety and order.

It is emphasized that the powers of the Patrol Police are exercised in the following areas: ensuring public order and safety, road traffic safety, prevention and counteraction to domestic violence, and the administrative-jurisdictional sphere.

It is noted that a distinctive feature of the Patrol Police's powers is the absence of their unified codification, as well as a significant number of discretionary norms.

Key words: law enforcement agencies, police, administrative and legal status, law enforcement activity.

Постановка проблеми. У сучасних умовах функціонування держави та її системоутворюючих елементів сфера охорони та захисту права, на сьогоднішній день, знаходиться у режимі постійної трансформаційної динаміки та удосконалення, що відбивається у конкретних векторах реалізації відповідної політики держави.

Слід зауважити, що феномен правоохоронної діяльності неможливо у повній мірі розкрити у відриві від такої важливої дефініції як правоохоронні органи, ключове місце серед яких займає Національна поліція України.

Підкреслимо, що створення Національної поліції України у 2015 році стало результатом масштабної реформи системи правоохоронних органів взагалі та Міністерства внутрішніх справ зокрема, при цьому першим і найбільш показовим її етапом вбачається запровадження патрульної поліції, яка, по суті, стала флагманом вказаного процесу у ключовому правоохоронному відомстві країни.

Основною метою функціонування патрульної поліції було задекларовано кардинальну зміну застарілої та скомпрометованої міліцейської системи, викорінення корупції, а також запровадження принципово нових підходів до взаємодії громадян та правоохоронців, основним вектором якої повинна була стати робота над підвищенням рівня довіри між вказаними суб'єктами.

Мета дослідження: на основі наукових узагальнень провести детальний правовий аналіз таких основних складових адміністративно-правового статусу патрульної поліції, як завдання, функції та повноваження, охарактеризувати їх особливості та визначити основні проблемні питання.

Стан опрацювання проблематики. Правову характеристику основних засад адміністративно – правового статусу Національної поліції взагалі, та патрульної поліції зокрема, у різні часи надавали такі науковці як С.М. Гусаров, О.І. Безпалова, А.Т. Комзюк, О.Ю. Салманова, В.В. Сокурєнко та інші. Незважаючи на достатню розробленість означеної теми, велика кількість спірних аспектів досі ще залишається у колі жвавої дискусії вчених.

Виклад основного матеріалу. За своїм інституціональним призначенням патрульна поліція вважається правонаступником таких міліцейських підрозділів як Державна автомобільна інспекція та Патрульно-постова служба, що об'єднала у собі їх функції, але із альтернативними підходами до їх реалізації.

На сьогоднішній день пріоритетними напрямками діяльності патрульної поліції є забезпечення публічного порядку та безпеки; оперативне реагування на звернення громадян; контроль за дотриманням правил дорожнього руху; превентивна діяльність у публічному просторі тощо.

Аналізуючи адміністративно-правовий статус патрульної поліції підкреслимо, що вказаному структурному елементу системи Національної поліції України притаманні спільні з її іншими функціональними підрозділами ознаки правового становища, такі як:

- підзаконна діяльність;
- виконавчо-розпорядчий характер діяльності;
- права і обов'язки визначаються нормами законодавчих та інших нормативних актів;

- державно-владний характер;
- ієрархічна підпорядкованість [1].

Діяльність патрульної поліції організовується, координується та контролюється Департаментом патрульної поліції, який є міжрегіональним територіальним органом Національної поліції, що створюється, реорганізовується та ліквідується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра внутрішніх справ України на підставі пропозицій Голови Національної поліції України в установленому законодавством України порядку [2]. Структурно патрульна поліція складається з:

- центрального апарату (Департамент патрульної поліції)-здійснює стратегічне планування, аналітичну, методичну і координаційну роботу тощо;
- територіальних управлінь патрульної поліції-діють у великих містах та обласних центрах (наприклад, УПП у місті Києві, УПП у Львівській області тощо);
- рот та батальйонів патрульної поліції: оперативно-штатні одиниці, безпосередньо залучені до патрулювання, реагування на виклики та забезпечення дорожнього контролю;
- спеціалізованих підрозділів (наприклад, ТОР, «Хижак», тощо).

Наступним важливим елементом адміністративно-правового статусу патрульної поліції є її завдання і функції, які і визначають місце вказаного підрозділу серед інших суб'єктів правоохоронної діяльності.

І перше, на що необхідно звернути увагу це те, що сьогодні у системі нормативно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України відсутній єдиний законодавчий акт, який би директивно та чітко врегульовував діяльність саме патрульної поліції шляхом закріплення її конкретних завдань та функцій.

Проаналізувавши наукові доробки у вказаній сфері можна зробити висновок, що всі вчені, які так чи інакше розмірковували на вказану тему, завдання та функції патрульної поліції класифікують на загальні, які задекларовані у Законі України «Про Національну поліцію», притаманні всім без виключення органам і підрозділам Національної поліції України, та спеціальні-характерні тільки для структурного підрозділу, який вивчається.

Так, у ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію» завданнями поліції визначено:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорона прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидія злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Стосовно спеціальних завдань патрульної поліції, то єдине їх нормативне закріплення на сьогоднішній день відсутнє. У той же час вони передбачені у положеннях про управління патрульної поліції, які діють у відповідних адміністративно-територіальних одиницях.

При цьому Д.С. Дронік зазначає, що у певній мірі вони знайшли своє відображення і у Положенні про Департамент патрульної поліції, затверджене наказом Національної поліції України 6 листопада 2015 року, де, серед інших, закріплено наступні основні завдання вказаного органу: [3, с. 107].

- участь у реалізації державної політики у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку;
- надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги;
- забезпечення безпеки дорожнього руху;
- своєчасне реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події [4].

Узагальнюючи положення чинного законодавства та наукові думки, викладені вище, автор пропонує визначити та згрупувати спеціальні завдання патрульної поліції наступним чином:

1. Завдання у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку:

- реалізація заходів, спрямованих на охорону прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидію злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку;
- здійснення своєчасного реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події;
- виявлення причин та умов, що сприяють учиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, випадків насильства в сім'ї та за ознакою статі, а також вжиття заходів у межах своєї компетенції для їх усунення;
- вжиття заходів із метою виявлення і припинення кримінальних, адміністративних правопорушень;

- здійснення в межах компетенції провадження у справах про адміністративні правопорушення;
- співпраця та взаємодія у межах повноважень з іншими органами (підрозділами) поліції, Міністерства внутрішніх справ України, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями з питань підтримання публічної безпеки і порядку, забезпечення безпеки дорожнього руху, охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави, протидії злочинності;

2. Завдання у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху:

– здійснення контролю за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі, організація контролю за додержанням законів, інших нормативно-правових актів з питань безпеки дорожнього руху;

- забезпечення дотримання правил дорожнього руху;
- регулювання дорожнього руху;
- здійснення заходів щодо запобігання дорожньо-транспортним пригодам.
- забезпечення надання допомоги потерпілим у дорожньо-транспортних пригодах.

3. Завдання у сфері надання допомоги особам, які потребують такої допомоги:

надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [5, с. 44]

При цьому слід наголосити, що першочерговою законодавчою ініціативою повинно стати нормативне закріплення окреслених завдань патрульної поліції у єдиному уніфікованому правовому акті.

Виходячи з теорії публічного адміністрування похідними від завдань органу публічного управління завжди є його функції, які традиційно розподіляються на зовнішньоорганізаційні та внутрішньоорганізаційні. Перший вид функцій завжди відображає саму сутність створення органу влади та його інституціональне призначення, тоді як внутрішні функції окреслених органів націлені на організацію та створення належних умов роботи всього органу взагалі та окремих його працівників зокрема (наприклад порядок проходження служби, соціальне та матеріально-технічне забезпечення тощо). Вказаний розподіл доцільно застосувати і до патрульної поліції як до структурного підрозділу Національної поліції України, яка є органом виконавчої влади.

Тож на підставі сформульованих вище завдань можна виділити наступні зовнішні функції патрульної поліції, які відбивають її правоохоронну сутність: забезпечення публічної безпеки і порядку в громадських місцях; контроль за безпекою дорожнього руху транспорту й пішоходів; забезпечення паспортного режиму, перебування на території регіону (країни) іноземців та осіб без громадянства; надання допомоги громадянам, державним органам, тощо; припинення і попередження правопорушень і злочинів; застосування поліцейських заходів; притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності; здійснення превентивної (профілактичної) діяльності у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. Внутрішні функції розподіляються на забезпечувальні (ресурсні, допоміжні) та управлінські чи загального керівництва (організаційно-інспекційні) [6].

Характеристика адміністративно-правового статусу будь-якого органу державної влади була б неповною без юридичного аналізу повноважень, які є заключним обов'язковим елементом його структурної тріади «завдання-функції-повноваження».

Слід зауважити, що повноваження патрульної поліції за своєю правовою сутністю вбачаються сукупністю прав та юридичних обов'язків, які реалізуються вказаним підрозділом Національної поліції відповідно до їх галузевої приналежності: у сфері забезпечення публічного порядку та безпеки, у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, в адміністративно-юрисдикційній сфері тощо.

Зважаючи на військовий стан у країні та його специфіку сьогодні основні виклики перед патрульними поліцейськими постають у сфері забезпечення дорожнього руху, де вони мають найбільший спектр повноважень, які закріплені у, окрім вже загаданих нормативно-правових актах, ще і у Кодексі України про адміністративні правопорушення, Законі України «Про дорожній рух»:

- участь у реалізації в межах своїх повноважень державної політики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху;
- забезпечення безпеки дорожнього руху;
- організація в установленому порядку супроводження і забезпечення безпечного руху транспортних засобів спеціального та спеціалізованого призначення;
- погодження проектів на будівництво, реконструкцію і ремонт автомобільних доріг, залізничних переїздів, комплексів дорожнього сервісу та інших споруд у межах відведення автомобільних доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг;
- погодження поданих у встановленому порядку пропозицій стосовно обладнання засобами організації дорожнього руху місць виконання дорожніх робіт, проектів та схем організації дорожнього руху, маршрутів руху пасажирського транспорту, маршрутів організованого руху громадян

і місць їх збору, порядку проведення спортивних та інших масових заходів, які можуть створити перешкоди дорожньому руху;

- видача в установленому порядку у випадках, передбачених законом, дозволів на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні;

- здійснення контролю за безпекою дорожнього руху під час надання послуг з перевезення пасажирів чи вантажів, у тому числі небезпечних, додержанням законодавства у зазначеній сфері, розробленням і видачею в установленому порядку документів щодо погодження маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

- інформування учасників дорожнього руху про фіксацію фактів правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі. [7] .

У сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, профілактики та протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, основні повноваження патрульних базуються на їх законодавчому праві застосовувати поліцейські заходи (розділ V Закону України «Про Національну поліцію»), найчастіше з яких використовуються превентивні поліцейські заходи. З огляду на вказане вони реалізують наступні повноваження:

- має право вимагати в особи пред'явлення нею документів, що посвідчують особу, та (або) документів, що підтверджують відповідне право особи, у спосіб, який дає можливість поліцейському прочитати та зафіксувати дані, що містяться в документах, у випадках якщо існує достатньо підстав вважати, що особа вчинила або має намір вчинити правопорушення; якщо особа перебуває на території чи об'єкті із спеціальним режимом або в місці здійснення спеціального поліцейського контролю (ст. 32 Закону України «Про Національну поліцію»);

- має право опитати особу, якщо існує достатньо підстав вважати, що вона володіє інформацією, необхідною для виконання поліцейських повноважень (ст. 33 Закону України «Про Національну поліцію»), у тому числі й щодо профілактики адміністративних чи кримінальних правопорушень;

- має право здійснити поверхневу перевірку, якщо існує достатньо підстав вважати, що річ або транспортний засіб є знаряддям вчинення правопорушення та (або) знаходиться в тому місці, де може бути скоєно кримінальне правопорушення, для запобігання якого необхідно провести поверхневу перевірку (ст. 34 Закону України «Про Національну поліцію»);

- має право зупиняти транспортні засоби у разі, якщо є очевидні ознаки, що свідчать про технічну несправність транспортного засобу (для попередження порушень правил дорожнього руху чи вчинення дорожньо-транспортної пригоди); якщо уповноважений орган державної влади прийняв рішення про обмеження чи заборону руху (ст. 35 Закону України «Про Національну поліцію»);

- уповноважений вимагати від особи (осіб) залишити визначене місце на певний строк або заборонити чи обмежити особам доступ до визначеної території або об'єктів, якщо це необхідно для забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони життя і здоров'я людей, для збереження та фіксації слідів правопорушення (ст. 36 Закону України «Про Національну поліцію») та інші [8, с. 106].

Наступний вагомий блок повноважень патрульної поліції пролягає у площині виконання нею адміністративно-юрисдикційної діяльності.

Згідно відповідного законодавства патрульна поліція має повноваження:

- щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення (ст. 255 КУпАП);
- щодо застосування заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення (ст. 259-266, ч. 2 ст. 268 КУпАП);
- щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення (ст. 222 КУпАП);
- щодо забезпечення виконання адміністративних стягнень.

Окрім вказаного аналіз законодавства та наукових праць дає змогу виокремити повноваження патрульної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насиллю, насиллю у сім'ї та ознакою статі:

- 1) виявлення фактів домашнього насильства та своєчасне реагування на них;
- 2) прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, життя заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам з урахуванням результатів оцінки ризиків;
- 3) складання протоколів про адміністративне правопорушення, передбачене ст.173-2 КУпАП «Вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування»;
- 4) інформування постраждалих осіб про їхні права, заходи і соціальні послуги, якими вони можуть скористатися;
- 5) винесення термінових заборонних приписів стосовно кривдників;

б) взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 названого закону [3, с. 113].

Розглядаючи зазначені вище повноваження патрульної поліції можна однозначно констатувати, що всі вони можуть застосовуватись винятково на основі норм, закріплених у Законі України «Про Національну поліцію» та інших підзаконних актах. При цьому наявність вказаних підстав у конкретній ситуації оцінює патрульний поліцейський, у той же час в одному випадку норми відповідного законодавства є директивними та чітко визначають межі та умови реалізації того чи іншого повноваження, а в деяких випадках дають можливість поліцейському у межах компетенції діяти на власний розсуд.

У призмі означеного можна констатувати, що весь масив повноважень патрульної поліції можна умовно розподілити за ознакою визначеності-абсолютно визначені і відносно визначені, або ж дискреційні.

Як зазначає О.М. Кройтор, для реалізації права вимагати в особи пред'явлення документів, що посвідчують особу, достатньо щоб патрульний поліцейський вважав, що така особа має намір вчинити правопорушення. Вчений справедливо зазначає, що в даному випадку перевірка документів може проводитися з метою профілактики адміністративних чи кримінальних правопорушень, роз'яснення особі деліктного законодавства, профілактичного впливу на особу тощо, підстави для цього визначає патрульний згідно оперативної ситуації та власного переконання. [8, с. 107].

У той же час положення ст. 35 Закону України «Про Національну поліцію» регламентують порядок зупинення транспортних засобів та закріплюють виключний перелік з 11 підстав такого зупинення, що означає абсолютну визначеність вказаного повноваження патрульного поліцейського, порушення меж якого є перевищенням цього повноваження та підставою для притягнення до юридичної відповідальності поліцейського.

Висновки. Підсумовуючи інформацію, викладену в статті, можна констатувати, що адміністративно-правовий статус патрульної поліції за своїм юридичним наповненням є сукупністю її завдань, функцій та повноважень, які відбивають правоохоронну сутність вказаного підрозділу Національної поліції та характеризуються багатошаровістю та мультизадачністю.

Підкреслимо, що завдання та функції патрульної поліції доцільно класифікувати на загальні, які є універсальними для всіх без виключення підрозділів Національної поліції України, та спеціальні, що притаманні тільки для органу, що вивчається.

Загальні завдання патрульної поліції закріплені у положеннях Закону України «Про Національну поліцію», натомість спеціальні завдання єдиним кодифікованим нормативно-правовим актом не регламентовані та розпорошені у значній кількості інших законів та підзаконних актів. Зауважимо, що вказані завдання автор пропонує класифікувати за напрямками функціонування патрульної поліції: завдання у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку; завдання у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; завдання у сфері надання допомоги особам, які потребують такої допомоги.

Функції патрульної поліції автор пропонує згрупувати на зовнішньоорганізаційні та внутрішньоорганізаційні. До основних функцій патрульної поліції слід віднести забезпечення публічної безпеки і порядку в громадських місцях; контроль за безпекою дорожнього руху транспорту й пішоходів; забезпечення паспортного режиму, перебування на території регіону (країни) іноземців та осіб без громадянства; надання допомоги громадянам, державним органам, тощо; припинення і попередження правопорушень і злочинів; застосування поліцейських заходів; притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності; здійснення превентивної (профілактичної) діяльності у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку тощо.

Повноваження патрульної поліції є синтезом прав та юридичних обов'язків, які реалізуються вказаним підрозділом Національної поліції відповідно до їх галузевої приналежності: у сфері забезпечення публічного порядку та безпеки, у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, в адміністративно-юрисдикційній сфері тощо.

Основною проблемою у означеній сфері вбачається відсутність єдиного кодифікованого нормативно-правового акту, який би врегульовував адміністративно-правовий статус саме патрульної поліції. При цьому велика кількість її повноважень відзначається дискреційністю норм, що, в свою чергу, також потребує аналізу умов та меж їх застосування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Сердюк А.М. Поняття й елементи адміністративно-правового статусу патрульної поліції України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*, 2016, 1 (3): 76–80.
2. Про внесення змін до Положення про Департамент патрульної поліції Наказ від 05.09.2024 № 947. URL: Про внесення змін до Положення про Департамент патрульної поліції | LIGA:ZAKON.

3. Дронік Д.С. Адміністративно-правові засади діяльності патрульної поліції в Україні. Дисертація на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 – Право. Донецький державний університет внутрішніх справ, Кропивницький, 2023. 241 с.
4. Про затвердження Положення про Департамент патрульної поліції: наказ Голови Національної поліції від 06.11.2015 № 73. URL: Про затвердження Положення про Департамент патрульної поліції. LIGA:ZAKON.
5. Превентивна діяльність підрозділів Національної поліції України : навчально-методичний посібник для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня магістра у Національному університеті «Одеська юридична академія», галузь знань 26 «Цивільна безпека» спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність» / авт.-укл.: А. Кубаєнко, О. Ульянов, О. Крижановська; Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса: Юридична література, 2024. 128 с.
6. Сердюк А.М. Щодо визначення поняття і змісту основних завдань та функцій патрульної поліції України в сучасних умовах: адміністративно-правові аспекти. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 3. С. 45–49.
7. Про дорожній рух: Закон України від 30 червня 1993 року № 3353-XII. URL: Про дорожній рух від 30.06.1993 № 3353-XII.
8. Кройтор О.М. Адміністративно-правовий статус патрульної поліції як суб'єкта профілактики правопорушень: дис.... докт. філ.. Львів, 2023. 208 с.